Työsuunnitelma - VALKOINEN (työnimi)

Teatteriyhdistys Tuike ry
Ormuspellontie 1, 00700 HELSINKI
Y-tunnus 2106457-2
www. teatterituike.fi
info@teatterituike.fi

Kuva on referaatiokuva.

TIIVISTELMÄ

VALKOINEN on Teatteri Tuikkeen 30-vuotisjuhlavuoteen valmistuva fyysisen teatterin, tanssin ja visuaalisen näyttämötaiteen kehittämishanke, jonka päätuotoksena syntyy uusi täyspitkä näyttämöteos. Hanke tutkii, kuinka taiteellisen luomisprosessin näkymättömät vaiheet voidaan tehdä näkyviksi kehollisen ilmaisun, materiaalien, värien, rytmin ja muuttuvan näyttämötilan avulla.

Hankkeen taiteellinen lähtökohta on yksinkertainen mutta kunnianhimoinen. Esitys alkaa täysin valkoisessa tilassa, joka symboloi tyhjää hetkeä ennen idean syntymistä. Esityksen edetessä näyttämö muuttuu vähitellen eläväksi maalaukseksi: esiintyjien käyttämät maalit leviävät, kankaat liikkuvat, materiaalit kerrostuvat ja esiintyjien toiminta jättää näkyvän jäljen. Lopputuloksena ei synny ainoastaan valmis esitys, vaan ainutkertainen tilataideteos – konkreettinen dokumentti luomisprosessista.

VALKOINEN kehittää fyysisen teatterin näyttämökieltä, jossa liike, materiaali, valo, ääni ja väri ovat tasavertaisia dramaturgisia elementtejä. Näyttämö ei ole pelkkä tapahtumapaikka, vaan aktiivinen osa teoksen dramaturgiaa. Jokainen liike muuttaa tilaa ja vaikuttaa seuraavaan kohtaukseen. Näin näyttämö tallentaa esityksen etenemisen näkyväksi osaksi kokonaisteosta.

Hanke uudistaa myös yleisökokemusta. Katsoja ei seuraa muutosta ulkopuolelta, vaan kuuluu itse muuttuvaan näyttämökuvaan. Valkoiset sadetakit tekevät yleisöstä osan alkuasetelmaa, ja esityksen aikana myös heidän ympäristönsä muuttuu vähitellen värikkääksi kokonaisuudeksi. Lopussa jokainen kantaa mukanaan yksilöllisiä värijälkiä. Näin katsoja ei ainoastaan todista taiteellisen prosessin syntymistä, vaan poistuu siitä konkreettisesti muuttuneena.

Työskentely toteutetaan tutkimuksellisena prosessina vuoden 2027 aikana. Työpajojen, materiaalikokeilujen sekä koreografisen tutkimuksen kautta työryhmä kehittää uusia tapoja yhdistää fyysinen teatteri, tanssi, tilallinen dramaturgia ja visuaalinen taide yhdeksi kokonaisuudeksi. Ensi-ilta on lokakuussa 2027, minkä jälkeen tavoitteena on kotimainen esityskausi ja kansainvälinen festivaalikiertue.

VALKOINEN on samalla Teatteri Tuikkeen tulevaisuuteen investoiva hanke. Se vahvistaa teatterin asemaa fyysisen ja visuaalisen teatterin kehittäjänä sekä luo uuden kansainvälisille esittävän taiteen festivaaleille sopivan tuotannon. VALKOISEN sanaton ja kehollinen näyttämökieli ylittävät kieli- ja kulttuurirajat.

Koska Tuikkeella ei ole taloudellisia resursseja työryhmän palkkaamiseen, haemme apurahaa näytelmän toteuttamiseen.

Kuva on referaatiokuva.

TAITEELLINEN VISIO JA LÄHTÖKOHDAT

Mitä tapahtuu ennen kuin taideteos syntyy?
Useimmiten yleisö kohtaa vain valmiin lopputuloksen. Näkyviin jäävät ensi-ilta, valmis näyttämökuva ja viimeistellyt kohtaukset. Sen sijaan näkymättömiin jäävät epävarmuus, keskeneräisyys, jatkuva kokeilu, epäonnistumiset, oivallukset ja hitaasti rakentuva luottamus omaan taiteelliseen ajatteluun.
VALKOINEN syntyy halusta tehdä juuri tämä näkymätön työ näkyväksi.

Teos ei vain kerro taiteellisen työn prosessista – se rakentaa nämä kaikki vaiheet yleisön eteen. Jokainen kohtaus on osa luomisprosessia, jossa ideat syntyvät, muuttuvat, hylätään ja rakentuvat uudelleen. Näyttämöllä näkyvät samat vaiheet, jotka kuuluvat lähes jokaisen taiteilijan työskentelyyn: innostus, epävarmuus, huijarisyndrooma, rohkeus, leikki, epäonnistuminen, uuden löytäminen ja lopulta irtipäästäminen.

Tämän vuoksi esityksen rakenne ei ole lineaarinen. Se seuraa luovan työn syklistä logiikkaa, jossa samat tunteet voivat palata yhä uudelleen eri muodoissa. Liike muuttuu rytmiksi, rytmi tilaksi, tila väriksi ja väri uudeksi liikkeeksi. Näin dramaturgia rakentuu kokemuksellisena virtana eikä perinteisenä juonellisena kertomuksena. Se muuttuu esityksestä toiseen ja elää yleisön ja esiintyjien vuorovaikutuksesta. Jokainen näytös on ainutlaatuinen ja jokainen loppukuva erilainen.
Hanke jatkaa Teatteri Tuikkeen pitkäjänteistä taiteellista linjaa, jossa fyysinen ilmaisu, visuaalisuus ja aistikokemus ovat keskeisiä näyttämöllisiä elementtejä. Samalla VALKOINEN vie tätä ajattelua pidemmälle. Tavoitteena ei ole käyttää väriä tai materiaaleja näyttämöllisinä tehokeinoina, vaan tehdä niistä aktiivisia taiteellisia toimijoita, jotka rakentavat esityksen dramaturgiaa yhdessä esiintyjien kanssa.

Lähtökohtana on ajatus siitä, että näyttämö voi kantaa muistia. Jokainen liike jättää jäljen. Jokainen valinta muuttaa tilaa. Esityksen lopussa näyttämö ei palaudu lähtötilanteeseensa, vaan kantaa näkyvää historiaa kaikesta, mitä sen aikana on tapahtunut. Näin tila muuttuu sekä näyttämöksi, että teokseksi.
VALKOINEN on siis monitaiteinen kokonaisuus, joka yhdistää tanssia, rytmiä, kuvataidetta, tilataidetta, performanssitaidetta, immersiota sekä fyysistä näyttelijäntyötä yhdeksi eläväksi, hengittäväksi, tilalliseksi kokemukseksi.

Esityksen tekeminen on työryhmälle merkityksellistä, koska se antaa mahdollisuuden tuoda lavalle koko luomisprosessin tunnekirjo: innostuksesta epävarmuuteen, huijarisyndroomasta ylpeyteen ja lopulta teoksesta irti päästämiseen.
Apuraha mahdollistaisi esityksen toteuttamisen siinä mittakaavassa kuin se on suunniteltu. Produktio on työryhmälle merkittävä paitsi henkilökohtaisesti taiteilijoina, myös strategisesti Teatteri Tuikkeen tulevaisuuden ja suomalaisen fyysisen teatterin kannalta. Se yhdistää työryhmän osaamisen, pitkäjänteisen työskentelyn ja halun kehittyä monitaiteisen teatterin alueella.

Teoksen lähtökohta, elementit ja teemat

Kaikki alkaa täysin valkoisesta tilasta. Lattia, seinät, katto, esiintyjät, verhot ja katsomo – jopa katsojat – ovat verhottuina valkoisiin muoveihin ja kankaisiin. Kaikki on tyhjää, hiljaista ja odottavaa. Tyhjä tila kuvaa taiteen luomisen lähtökohtaa, tyhjyyttä ennen idean syntymistä.

Esitys kertoo taiteen tekemisestä – sen kivusta ja riemusta, luomisen tuskasta ja epävarmuudesta, ideoinnin huumasta, paniikista ennen ensi-iltaa ja kritiikin hetkestä, jolloin kaikki paljastuu. Esitys kulkee läpi taiteen luomisen prosessin ja tutkii sen erilaisia vaiheita. Prosessit seuraavat usein samaa sykliä. Esitysmuoto on syklinen ja ei-lineaarinen, niin kuin taiteen tekemisen prosessi yleensäkin, ja siinä epävarmuus, innostus, ilo, tuska ja kokeilu voivat toistua useaan kertaan eri vaiheissa.

Esityksen edetessä tila alkaa herätä eloon: rytmit ja liike täyttävät tilan, värit leviävät, roiskuvat, valuvat ja sekoittuvat. Teoksessa käytetään vedellä pois pestäviä maaleja, joita heitellään ja levitetään koreografian, esiintyjien hetkessä syntyvien impulssien, yleisön reaktioiden ja rytmisen rakenteen mukaisesti. Väri ja ääni toimivat näyttämöllisinä vastavoimina – järjestys ja kaaos vuorottelevat, kunnes kaikki sulautuu yhteen.

Lavastuksessa käytetään valtavia määriä erittäin kevyttä valkoista kangasta, esimerkiksi silkkipolyesteria tai organzaa, sekä ohutta läpinäkyvää muovia. Kankaat täyttävät tilan, elävät esiintyjien liikkeen myötä, tanssivat esityksessä käytettävien tuulettimien voimasta ja värjäytyvät sekä valoista että lopulta maaleista.

Kuva on referaatiokuva.

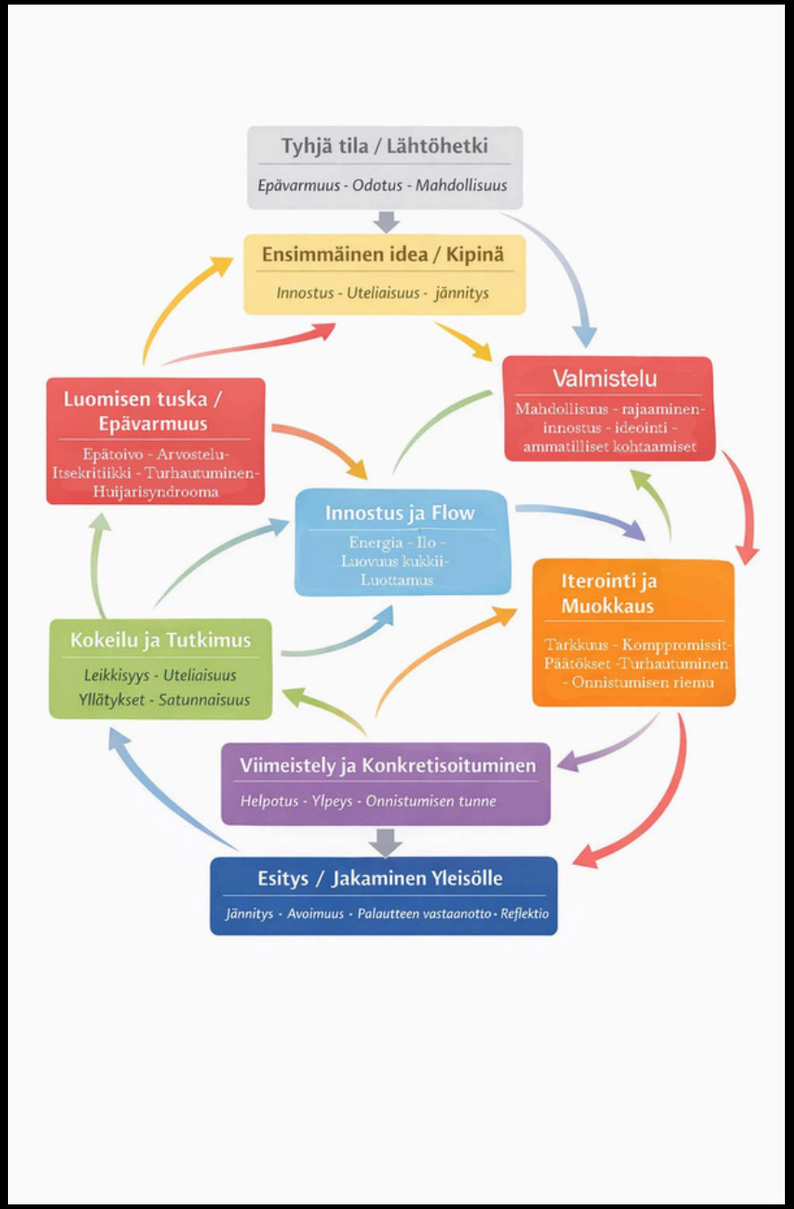

Lopulta tila on täynnä väriä, liikettä ja ääntä – kaaosta, joka kuitenkin noudattaa omaa logiikkaansa. Katsojat, jotka ovat puettuina valkoisiin sadetakkeihin, ovat osa tätä visuaalista maisemaa, suojassa mutta samalla mukana muutoksessa.

VALKOINEN ei ole vain esittävän taiteen teos – se on myös tilataideteos. Kun esitys päättyy, täysin valkoinen tila on muuttunut värikkääksi, iloiseksi ja ilmeikkääksi kokonaisuudeksi. Esiintyjät ovat antaneet kaikkensa, ja lopuksi he voivat taiteilijoina pysähtyä ihailemaan lopputulosta: tila on saanut oman elämänsä ja kertoo katsojille ja tekijöille tarinaa luomisesta ja osallistumisesta.

Esityksen alussa yleisöstä otetaan kuva sen valkoisessa muodossa – yhtenäisenä, rauhallisena ja odottavana massana. Lopussa sama yleisö kuvataan uudelleen, mutta nyt he ovat osa värikästä, elävää taideteosta: jokainen hieman erilainen, maalit roiskuneena vartalolle, täynnä kokemusta. Yleisön ympäristö muuttuu esityksen aikana vähitellen värikkääksi kokonaisuudeksi, ja katsoja ei ainoastaan todista taiteellisen prosessin syntymistä, vaan poistuu siitä konkreettisesti muuttuneena.

Tämä visuaalinen dokumentaatio konkretisoi esityksen muutoksen ja taiteellisen prosessin voiman, ja tarjoaa sekä työryhmälle että yleisölle muistamisen arvoisen kokemuksen, jossa liike, väri, tila ja tunne yhdistyvät ainutlaatuiseksi kokonaisuudeksi.

TUOTANTOAIKATAULU 2027

Helmikuu 2027 – Teoksen suunnittelu
- Teoksen konseptin suunnittelu
- Työpajat suunnittelijatiimin kanssa: Musiikki, valo, lavastus, materiaalit
- Ensimmäinen työpajaviikonloppu (12 h): alustavia liike-, tila- ja materiaalikokeiluja.

Maaliskuu-huhtikuu 2027 – Työpajojen tutkimusvaihe
- 4 työpajaviikonloppua (12 h/kpl): rytmin, liikkeen ja tilan kokeilu, sekä työpajat suunnittelijatiimin kanssa
- Kankaat, valot ja värit testataan liikkeen ja tilan kanssa.
- Konsultointi lavastajan, pukusuunnittelijan ja valosuunnittelijan kanssa alustavista ratkaisuista.

Toukokuu 2027 – Kohtausten hahmottelu
- Työpajat 4–6 (6 h/kpl): alustavat kohtaukset muodostuvat: rytmin, liikkeen ja tilan kokeilu.
- Liikkeen, rytmin ja tilan yhdistäminen visuaaliseksi materiaaliksi.
- Äänen ja rytmin integrointi liikkeeseen.

Kesäkuu 2027 – Kohtaustyöskentely ja materiaalien testaus
- Työpajat 7–8: kohtauksia hiotaan ja yhdistellään.
- Väri- ja materiaalikokeilut lavalla (maalit, kankaat, tuulettimet).
- Tilallisten elementtien testaus
- Yhteisharjoitukset koko työryhmän kanssa.

Heinäkuu 2027 – Tauko ja reflektio
- Materiaalin ja konseptin arviointi, muutostarpeiden kirjaaminen.
- Työryhmän ja esiintyjien palautteen keruu.

Elokuu 2027 – Kohtausten viimeistely
- Työpajat 9–10: kokonaisesityksen hahmottaminen, liikkeen ja tilan viimeistely.
- Väri-, ääni- ja valosovellusten integrointi.
- Koreografian, lavastuksen ja valojen yhteensovitus.
- Harjoituskausi koko työryhmän kanssa.

Syyskuu 2027 – Tekniset harjoitukset
- Kokonaisesityksen läpiharjoitukset lavastuksen, valojen ja materiaalien kanssa.
- Turvallisuustarkastukset ja yleisön osallistamisen testaus.
- Testiyleisöt
- Viimeiset muutokset liikkeeseen, rytmiin ja tilan käyttöön.

Lokakuu 2027 – Läpimenot
- Läpimenot ja valmistavat harjoitukset, jossa yhdistetään kaikki elementit: liike, rytmi, väri, ääni ja yleisön osallistaminen.

29.10.2027 – Ensi-ilta

Vuonna 2027 järjestetään 10 näytöstä ja vuonna 2028 aloitetaan hakeminen esityksellä kotimaisille sekä kansainvälisille teatteri- ja taidefestivaaleille.

Katsojatavoite: 600.

Esityspaikka: Tuikenäyttämö, Ormuspellontie 1, Helsinki.

TYÖRYHMÄ

Esityksen työryhmä koostuu kokeneista fyysisen teatterin, tanssin ja visuaalisen suunnittelun ammattilaisista. Esityksen alulle saattajana ja ohjaajana toimii Teatteri Tuikkeen pitkäaikainen ohjaaja, perustaja ja teatterinjohtaja Nina Rinkinen. Esiintyjinä toimivat tanssijat Ia Laiti ja Mimmu Korvenpää. Haussa on vielä kolmas näyttelijä/tanssija. Koreografina toimii ukrainalainen tanssija Nina Bulgakova, joka yhdistää kansanperinteitä, nykytanssia ja rituaali-inspiroitunutta liikettä etno-nykytanssin kautta.
Visuaalisen ilmeen luovat Jenni Räsänen (pukusuunnittelu ja lavastus) ja Riina Mäkinen (valosuunnittelu), jotka yhdessä luovat teoksen tilallisen ja esteettisen kokonaisuuden. Säveltäjä/äänisuunnittelija on parhaillaan haussa. Tuotannon käytännön toteutuksesta vastaa Teatteri Tuikkeen kokenut tuottaja Pauliina Alanko, jonka vahvuuksia ovat taiteellisen vision yhdistäminen aikatauluihin, budjetointiin ja työryhmän koordinointiin.

Konsepti ja ohjaus: Nina Rinkinen. Miksi haluan toteuttaa tämän esityksen?
Olen urallani ideoinut, konseptoinut, kirjoittanut ja ohjannut 21 produktiota, joilla ei ole ollut valmista käsikirjoitusta. Olen näin ollen 21 kertaa käynyt läpi prosessin, jossa aloitan tyhjästä, saan idean, innostun, ryhdyn työstämään, panikoin, innostun uudelleen, koen suunnatonta epävarmuutta ja riittämättömyyttä, kamppailen huijarisyndrooman kanssa, saan aikaiseksi, innostun uudelleen, olen ylpeä, näytän teokseni, haluan muuttaa kaiken, hyväksyn, otan vastaan palautetta ja lopulta päästän luomuksen käsistäni – suurimman osan kerroista täynnä sanattoman suurta ylpeyttä ja onnea. Ja myös surua. Nyt, oman teatterini taitekohdassa, juhlavuoden kunniaksi, haluan tuoda tämän prosessin ja nämä tunteet lavalle. Haluan tehdä sen itselleni kaikkein rakkaimmalla muodolla, fyysisellä teatterilla.
Valmistuin teatteri-ilmaisunohjaajaksi Ammattikorkeakoulu Stadiasta vuonna 2006. Valmistumiseni jälkeen olen toiminut ammattiohjaajana ja vuodesta 2013 Teatteri Tuikkeen virallisena johtajana. Tuikkeella olen saanut mahdollisuuden kehittää ja toteuttaa laajan kirjon fyysisen ja poikkitaiteellisen teatterin esityksiä. Olen käsikirjoittanut ja ohjannut yli kymmenen fyysisen teatterin esitystä, joista neljä on kutsuttu kotimaisille ja kansainvälisille festivaaleille, kuten *Naj Naj Naj* Kroatiassa ja *Little Ladies, Little Gentlemen* Turkissa.
Tuotantoni sisältää sanattomia, fyysisiä ja poikkitaiteellisia teoksia, kuten lasten nykysirkusesityksen *Hyrrä*, joka on kiertänyt myös ulkomailla, aistikauhuesityksen *Viimeinen vuoro*, sekä palkitun esityksen *Sukellus*. Viimeisin sanaton tuotantoni *Rukkanen* kiertää parhaillaan vastaanottokeskuksia, tavoittaen yleisöjä, jotka harvoin pääsevät teatterin äärelle.
Työni on saanut tunnustusta sekä kotimaassa, että kansainvälisesti. Sanaton komedia *Toista* palkittiin Brnossa (Tsekki) 2005 ja Hrastnikissa (Slovenia) 2006, ja lastenteatteriesitykseni *Veden alla* (2016) kutsuttiin Kuulas-festivaaleille, sekä ensimmäisenä suomalaisena ryhmänä Zagrebin kansainvälisille teatterifestivaaleille. Myös fyysisen teatterin esitykseni, kuten *Adding Machine – erään herra Zeron tarina* (2017) ja *Cabaret Noir* (2018), ovat saaneet kiitosta niin kriitikoilta kuin kollegoilta, ja ne on koettu Suomessa ainutlaatuisiksi esimerkeiksi fyysisen teatterin ilmaisusta.

Nina Bulgakova on ukrainalainen tanssitaiteilija, koreografi ja *Ethno Contemporary Ballet* -ryhmän johtaja. Hän on syntynyt ja kouluttautunut Harkovassa ja valmistunut kulttuuri-alan opinnoista ja nykykoreografian koulutuksesta Ukrainassa. Bulgakova yhdistää työssään kansanperinteitä, nykytanssia ja rituaali-inspiroidun liikkeen oman etno-nykytanssin tyyliin, jonka kautta hän tutkii kulttuurisia juuria ja ihmisen syvää ilmaisua.
Venäjän hyökkäyssodan alettua hän joutui jättämään kotimaansa ja tuli Suomeen vuonna 2022 jatkaen taiteellista työtään täällä. Suomessa hän on toiminut tanssijana ja koreografina yhdessä suomalaisten ryhmien kanssa. Vuonna 2024 Bulgakova vieraili Tuikkeella ryhmänsä kanssa Fertility-esityksellä ja on tulossa uudelleen kahdella sooloteoksellaan syksyllä 2026.

Jenni Räsänen on pukusuunnittelija, lavastaja sekä vaatetusalan artesaani, joka työskentelee monipuolisesti esittävien taiteiden parissa. Hän valmistui taiteen maisteriksi Aalto-yliopistosta pääaineenaan pukusuunnittelu vuonna 2022. Räsäsen viimeaikaisia suunnittelutöitä ovat olleet mm. suunnittelijalähtöinen ja vetoinen esitysinstallaatio *Tyttörakkauszine* (2025), Teatteri Tuikkeen lasten kesäteatteriesitys IHMEMAA OZ (2025), Teatteri takomolle tehty näyttämöruno *Välittämisestä* (2024), Tampereen Ahaa teatterin nuorten teatteriesitys *Pinnan alla* (2024) sekä nykytanssi esitys *SHEDDING - the dark* (2024), joka perustui ideaan puvusta, jonka sisältä tursuaa tilaan leviävää väriä. Tällä hetkellä Räsänen työskentelee pukusuunnittelijana huhtikuussa 2026 Kiasma-teatterilla ensi-iltaan tulevan SCREAM CRY EXORCISE teoksen parissa.
Räsäsen suunnittelulle ominaista on vahva visuaalinen kerronta, luova materiaalien käyttö sekä runollinen ilmaisu. Hän on innostunut kokeellisuudesta sekä erikoismateriaalien ja tekniikoiden työstämiseen liittyvistä haasteista ja mahdollisuuksista. Räsänen tuo *valkoinen* -teokseen tietämystään kankaiden ominaisuuksista sekä kokemustaan nesteiden ja värien kanssa työskentelystä. Hän on kiinnostunut tutkimaan millä tavoin värien käyttöön liittyvät tekniset seikat muotoutuvat yhteen esiintyjien liikkeen sekä teoksen taiteellisen sisällön kanssa.

Riina Mäkinen on valosuunnittelija, joka työskentelee teatterin ja esittävän taiteen parissa luoden visuaalisesti ilmeikkäitä ja tilallisesti toimivia valaistuksia esityksiin ja produktioihin. Hänen osaamistaan on hyödynnetty useissa teatterituotannoissa esitysten valosuunnittelijana, muun muassa Tampereen Ylioppilasteatterin esityksissä kuten *Cabaret Macabre* ja *Kusiyön unelma* –tuotannoissa, joissa hän on vastannut valaistuksesta yhteistyössä työryhmän kanssa. Mäkinen toimii myös valosuunnittelijana Ilmaisukoulu Valossa Helsingissä, missä hän on mukana toteuttamassa teatteriesitysten valomaailmaa ja visuaalista kokemusta osana opetusta ja esitystoimintaa. Työssään hän yhdistää tilallisen valaistuksen dramaturgisiin tarpeisiin siten, että valo tukee kerrontaa, tilan rakennetta ja esiintyjän liikettä, ja hänen työtään on nähty sekä opiskelija- että vapaan kentän tuotannoissa, joissa visuaalinen sisältö on keskeinen osa teatterikokemusta. Riina Mäkinen on sitoutunut kehittämään valosuunnittelun ilmaisullisia mahdollisuuksia osana näyttämötaidetta sekä vakiinnuttamaan oman ammatillisen näkemyksensä osaksi teatterituotantojen visuaalista kieltä Suomessa.

Ia Laiti on Näyttelijä-tanssija (FIA, TIO, AMK & Tanssija), jolla on monipuolinen tausta teatterin, tanssin ja fyysisen esiintymisen parissa, ja hänellä on työkokemusta nykytanssiperformansseista aina suurmusikaaleihin. Laiti on toiminut esiintyjänä muun muassa Tehdas Teatterilla, Rovaniemen teatterissa ja Teatteri Tuikkeella. Vahva kehollinen läsnäolo sekä rohkea ja tarkka ilmaisu ovat hänelle ominaisia. Hän työskentelee luontevasti nykytanssin, jazzin, kansantanssin ja musikaalitanssin parissa. Laitille on taiteilijana tärkeää välittää tunteita ja tarinallisia kokonaisuuksia fyysisesti ja visuaalisesti vaikuttavalla tavalla, ja hänen lavaläsnäolonsa, tilankäyttönsä sekä improvisaatiokykynsä ovat keskeisiä vahvuuksia. Laiti reagoi herkästi tilaan, muihin esiintyjiin ja tilanteen impulsseihin, ja hänen työskentelynsä yhdistää tanssillisen ilmaisun ja fyysisen teatterin kokonaisvaltaiseksi näyttämölliseksi läsnäoloksi. Laiti on tanssija, jonka identiteetti rakentuu rohkeudesta, ilmaisullisesta vahvuudesta, taiteellisesta sensitiivisyydestä ja tinkimättömästä työskentelystä.

Mimmu Korvenpää on ammattitanssija ja esiintyjä, jonka keskeisiin osaamisalueisiin kuuluu fyysinen teatteri, liikeilmaisu ja tanssi. Korvenpäällä on monipuolista kokemusta eri lajeista, kuten nykytanssista, kansantanssista, musikaalitanssista ja street-lajeista. Hän on työskennellyt esiintyjänä mm. Teatteri Tuikkeella, Rovaniemen teatterilla ja keikkailevana esiintyjänä erilaisissa tilaisuuksissa ja tapahtumissa. Korvenpää on musikaalinen ja rytmitajultaan tarkka esiintyjä, jota inspiroi eri taiteenlajien yhdistäminen. Hänen työskentelyssään korostuvat kehollisuus, läsnäolo ja vuorovaikutus yleisön kanssa, joiden kautta hän pyrkii luomaan kokonaisvaltaisia ja merkityksellisiä taide-elämyksiä. Taiteilijana hän tuo teokseen intohimoista ja uteliasta työotetta sekä vahvaa ammattitaitoa.

Pauliina Alanko on kokenut teatterituottaja, joka yhdistää taiteellisen vision ja käytännön projektinhallinnan saumattomasti. Hänellä on laaja kokemus erilaisten taideprojektien suunnittelusta ja toteutuksesta, erityisesti vaativissa ja monimuotoisissa tuotannoissa, joissa tarvitaan sekä luovaa otetta että tarkkaa tuotannollista osaamista. Alanko hallitsee projektin koko elinkaaren ideasta toteutukseen, mukaan lukien budjetointi, aikataulutus, työryhmien koordinointi ja yhteistyö erilaisten sidosryhmien kanssa. Hänen vahvuutensa on kyky luoda ilmapiiri, jossa taiteellinen työ pääsee kukoistamaan samalla, kun tuotanto pysyy aikataulussa ja tavoitteissaan. Pauliina osaa yhdistää innovatiiviset taiteelliset ratkaisut käytännön toteutettavuuteen, mikä takaa laadukkaat ja vaikuttavat esitykset. Hänen kokemuksensa monipuolisista taideprojekteista antaa hänelle erityisen näkemyksen siitä, miten eri elementit – näyttelijätyö, lavastus, puvustus, musiikki ja yleisökokemus – nivoutuvat yhtenäiseksi ja toimivaksi kokonaisuudeksi. Alangon työ on aina tavoitteellista, tarkasti suunniteltua ja yleisöä kunnioittavaa, mikä tekee hänen projekteistaan onnistuneita ja kestäviä taide-elämyksiä.

Jokainen työryhmän jäsen tuo esitykseen oman vahvan asiantuntemuksensa.

TEATTERI TUIKE

Vuonna 1997 perustettu Teatteri Tuike on vakiinnuttanut asemansa Helsingin teatterikentässä. Tuike tunnetaan erityisesti lastenteatteriohjelmistostaan, ja fyysinen sekä visuaalinen teatteri muodostavat sille toisen vahvan osaamisalueen.

Tuike on erikoistunut visuaalisen- ja aistiteatterin moninaisiin muotoihin, kuten sanattomaan, ääntä, valoa tai sokkoteatterin muotoja hyödyntävään teatteriin. Tuike on ensimmäinen teatteri Suomessa, joka on tehnyt sokkoteatteria. Tuikkeen esitykset usein rikkovat perinteisen puheteatterin rajoja ja haastaa yleisön aisteja ja käsityksiä teatterista. Tällainen taiteellinen linja korostaa kollektiivista luovaa osaamista: teatterin jäsenistöön kuuluu freelancer-näyttelijöitä, ohjaajia, valosuunnittelijoita, lavastajia ja muita esitystaiteen ammattilaisia, jotka yhdessä rakentavat Tuikkeelle tunnusomaista visuaalista ja kokemuksellista ohjelmistoa.
Tuikkeen taiteellinen kunnianhimo näkyy myös siinä, että se pyrkii tuottamaan vuosittain useita omia ensi-iltoja ja on mukana rohkeissa kokeellisissa produktioissa, jotka haastavat perinteiset katsontatavat ja edistävät teatteritaiteen kehitystä.

Palkinnot ja tunnustukset kertovat Tuikkeen taiteellisen työn arvostuksesta ammatillisissa piireissä. Esimerkiksi esitys Sukellus sai kunnianmaininnan ansiokkaasta työstä erityisesti sen äänisuunnittelun ja moniaistisen ilmaisun vuoksi – teosta on kiitelty siitä, miten se käyttää ääntä ja visuaalisuutta sanattoman tarinankerronnan välineinä ja tarjoaa korkeatasoisen teatterikokemuksen myös kaikkein nuorimmille katsojille.

